

Ellende en verlossing
(1834-1896)

door Hermann Friedrich Kohlbrugge

bewerkt en ingeleid door
Leunus Jacob Geluk

serie *Klassiek licht*

onder redactie van Koert van Bekkum
en Herman Selderhuis

Gastpreek over Romeinen 7:14

Door de gehele Heilige Schrift heen wordt naast het Evangelie de Wet gepredikt.

In het Nieuwe Testament blijkt dit echter zoveel te geestelijker, omdat de schaduwen verdwenen zijn, en het regenbeeld en het wezen zelf daar zichtbaar staat.¹

Dat de Wet rechtvaardig is en heilig en goed, dat wordt nu eerst helemaal duidelijk, nadat Hij, die de Wet op Sinai gegeven had, haar ook zelf vervulde en daardoor de zinnen vrijmaakte van de Wet.

En toch laat Christus ook nu onder het nieuwe verbond de Wet prediken en in haar volle geestelijk karakter onthullen:

- Opdat, nu Hij is gekomen en gepredikt wordt, niemand op de dag des oordeels iets zal hebben, om zich te verontschulden. En met betrekking hierop staat er geschreven: 'Hoe zullen wij dan ontkomen, indien wij op zo grote zaligheid geen acht slaan?'² En ook: 'Heden, indien gij zijn stem horen zult, zo verhardt uw hart niet!'³ En nog eens: 'Jeruzalem! Jeruzalem! hoe menigmaal heb ik uw kinderen willen bijeenvergaderen... en gij hebt niet gewild!'⁴
- Opdat van iedere mondchristen en vrome huichelaar met zijn farizeese trots, alsof hij iets meer zou zijn dan anderen in het Koninkrijk van God, alsof hij zich met zijn deugden bij Christus verdienstelijk maakte, de mond gestopt wordt en opdat

¹ Hiermee is bedoeld dat Christus gekomen is, als de vervulling van Gods beloften en van de ceremoniële handelingen in het oudtestamentische heiligdom.

² Hebreën 2:3; 12:25

³ Hebreën 3:7; 8

⁴ Matteüs 23:27; 38

de trotse heiligen, die op hun werken prat gaan, te schande gemaakt worden. Tot hen wordt gezegd: 'Voorwaar zeg Ik u: wat gij aan mijn minste broeders niet gedaan, dat hebt gij Mij ook niet gedaan en zij zullen in de eeuwige pijn gaan.'⁵ 'Strijdt, om in te gaan door de enge poort, want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan en zullen niet kunnen.'⁶ Juist zij zijn het die de apostel Jakobus in zijn brief op het oog heeft.

Opdat bij ieder het masker van het gezicht getrokken wordt, die, terwijl hij terecht beweert dat de christen niet meer onder de wet is, maar onder de genade, en dat hij eeuwig vrij is van de wet en een volmaakte gerechtigheid en heiligeheid in Christus heeft, onbekommerd en zelfverzekerd zijn gang gaat en met zijn onreine lusten naar het vlees wandelt,⁷ – of die, terwijl hij zich op zijn eeuwige verkiesing beroemt, de wedergeboorte, de inwoning van de Heilige Geest en de opstanding van het vlees lochent, of die het geschreven Woord veracht, en het in eigenzinnigheid beter wil weten dan het Woord van God. Daarom zegt de Schrift: 'Wat de mens zaait, dat zal hij ook oogsten; wie in zijn eigen vlees zaai⁸, die zal van het vlees de eeuwige verderfenis maaien'.⁹ 'Neemt u in acht opdat niet iemand uit u verhard worde door bedrog van de zonde.'¹⁰ 'Dat niemand een hoereerde of een onheilige zij, zoals Ezau, die om een spijze het recht van zijn eerstgeboorte verkocht, want hij vond daarna geen plaats van berouw, hoewel hij haar met tranen zocht.'¹¹ 'Want indien zij, die door de kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus de besmettingen van de wereld onvlyucht zijn, daar weer in verwikkeld raken en door hen overwonnen worden, dan is voor hen het laartse erger dan het eerste.'¹¹

- Opdat tegenover allen, die zich voor christen houden, omdat zij gedoopt zijn en tot lidmaten aangenomen, omdat zij aan het Avondmaal gaan en er hun offers voor over hebben, opdat het Koninkrijk van God uitgebred word, en die zich op deze wijze op Gods liefde verlaten, het getuigenis afgelegd worde, dat zij naakt zijn¹² en bij al hun bezig zijn dood in zonden en vervreemd van het leven van de Geest uit God.¹³
- En opdat diegenen onder hen, die onder het zegel van de verkiezing liggen, uit hun paradijs van het 'christelijk zijn' en 'christelijk doen' en hun ingebielde veiligheid worden uitgedreven, en worden afgejaagd van de zandgrond van hun activiteiten naar de Rotsteen Christus toe.¹⁴ Daarom klinkt de oproep: 'Waakt op, gij die slaapt, en staat op uit de doden, en Christus zal over u lichten!'¹⁵ 'Onderzoekt uzelf, of gij in het geloof zijt, beproeft u zelf.'¹⁶ 'Wie de Geest van Christus niet heeft, die is de zijne niet.'¹⁷ En hier is de Wet een machtswoord dat dooit, terwijl de Geest levend maakt.
- Opdat een arme zondaar, die zijn zonden met een berouwvol gemoed erkent, zijn onmacht recht levendig gevoelt;¹⁸ en opdat hij, terwijl het woord tot hem komt: 'Bekeer u, en geloof het Evangelie, laat u met God verzoenen', tot bidden komt: 'Bekeer Gij mij, zo zal ik bekeerd zijn! Leer Gij mij wat geloven is – wees mij genadig, geef mij handen, dat ik het aanneem, kom Gij in mij, dan heb ik U!' – En hier is het een woord, dat hoogten neerwerpt en Gods genade richt op.
- Opdat de veroortmoedige ziel haar zaligheid geheel en al in de handen van de barmhartige God en Heiland legt. En hier wordt zij, wanneer zij hoort: 'Werkt aan uw zaligheid niet vrezen en beven', zo teer en liefelijk getroost met hetgeen hebben.'

⁵ Mattheüs 25:40, 45

⁶ Lukas 13:24

⁷ 2 Korinthiërs 10:2. 'Wandelen' is in de Bijbel aanschouwelijk voor 'leven'.

⁸ Galaten 6:7, 8

⁹ Hebreëën 3:13

¹⁰ Hebreëën 12:15, 15

¹¹ 2 Petrus 2:20; vgl. Hebreëën 3:12; 1 Korinthiërs 10:9 en Hebreëën 10:26, 27

¹² Kohlbrugge voegde in een latere uitgave toe: 'Omdat zij Christus niet aangenomen hebben.'

¹³ Vgl. 1 Korinthiërs 13:1-8

¹⁴ Galaten 3:19; Romeinen 3:20; 2 Korinthiërs 3:6

¹⁵ Efze 5:14

¹⁶ 2 Korinthiërs 13:5

¹⁷ Romeinen 8:9

¹⁸ Romeinen 7:7

- daarop volgt: 'want het is God die in u werkt beide het willen en het volbrengen naar zijn welbehagen'.¹⁹
- En opdat een aangevochten en veelyvuldig geplagde ziel tot Christus vliegt, om door Hem en in zijn macht bewaard te worden tot de zaligheid, terwijl zij verneemt: 'Volhard in het goede. Wie volhardt tot het einde, die zal zalig worden.'²⁰
 - Ten slotte: de Wet wordt gepredikt, opdat wij allen, die door één Geest 'Abba' roepen, geheel met dank en aanbidding vervuld worden, terwijl wij inzien en ondervinden, hoe Christus, die het einde van de Wet is, zelf de Wet heeft vervuld, en dus ook het recht van de Wet in ons vervult.²¹ Zij wordt ook gepredikt opdat de Vader ons, terwijl wij in onszelf hoe langer hoe meer zonde en ellende ontdekken, en onszelf moeten aanklagen dat wij van onze jeugd af aan verdvers zijn – desondanks in Christus als zijn lieve, dierbare kinderen aanziet, ons in Hem geheel rechvaardigt, heilig, rein en volkommen, zonder vlek of rimpel²² aanziet, alsof wij nooit enige zonde hadden begaan of gehad.²³

Lat dan ieder van ons vrijmoedig, uit kracht van de waarheid van God en van het geruigenis van de Heilige Geest in ons, zeggen: 'Ik ben heilig en rechvaardig' – hoewel ons geweten ons aanklaagt, dat wij zonder ophouden tot alle boosheid geneigd zijn.

Dit laatste klinkt menigeen vreemd in de oren, want hij zou zo graag vroom zijn en iets van die heiligeheid in zichzelf gewaarworden; want dan kan hij, denkt hij, weten of hij deel aan Christus heeft. Omdat hij echter zo veel zonden in zich ziet, gelooft hij voor de Heiland van arme zondaren te onrein en te onwaardig te zijn, te vleselijk en onder de zonde verkocht, dan

dat de heilige en rechvaardige God zich niet zijn grote genade met zulk een ellendige zou inlaten, of hij vreest, dat hij nog weer eens in de kaken van de hel zal vallen.

Er zijn mensen, die dag aan dag in de wan verkeren, dat zij hun zandkorrels bij elkaar moeten dragen om de berg van hun heiligeheid hoog op te bouwen – maar iedere dag blaast de stormwind der zonden deze zandkorrels weer weg, en dan zitten zij in een hoekje te wenen. En zulke mensen zijn er nog veel onder ons, want de eigengerechtigheid zit diep, heel diep, en de oude monnik weet van geen sterven, zolang als wij leven.

Daarom hebben wij ons voorgesteld, onder de leiding van de Geest van God, die de harten en nieren beproeft, in alle oprechtheid te beschouwen:
'die door het bloed van Christus gerechtvaardigde en geheiligeerde, en van alle zonden afgewassen christen in zichzelf.'

Tekst: Romeinen 7:14

Want wij weten dat de Wet geestelijk is; maar ik ben vleeslijk, verkocht onder de zonde.

Wanneer wij letten op het verband van dit vers met de voorafgaande verzen, dan is het volgende duidelijk. Wij moeten eens voor altijd óf door verdienste óf door genade leven, door de gehele Wet óf geheel door Christus; wij moeten ons helemaal aan onze vroomheid en werken óf helemaal aan Christus houden.

Onder wie wij staan, diens eigenheid zijn wij geheel en al. Wij moeten of bij de één of bij de ander horen, anders staat het er niet goed met ons voor.

Houdt een getrouwde vrouw het met een andere man, terwijl haar eigen man leeft, dan pleegt zij echtbreuk. Is haar man gestorven, dan is zij geen echtbreeker wannerer zij met een andere man trouwt. Zo zijn wij dan ook overspeligen, als wij menen, dat wij deels door onze vroomheid en deels door Christus zouden kunnen leven.

Maar daarvoor zullen wij het houden, dat de Wet voor ons

¹⁹ Filippessen 2:12

²⁰ Matteüs 24:13

²¹ Romeinen 8:4

²² Efese 5:27

²³ Heilige Catechismus, vraag en antwoord 60